

Sesijas dokuments

B8-0255/2016

17.2.2016

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīguma sarunu atklāšanu
(2015/2791(RSP))

Bernd Lange, Marielle de Sarnez
Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīguma sarunu atklāšanu (2015/2791(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā, ka 2015. gada 13. oktobrī sākās sarunas par ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīgumu,
- ņemot vērā komisāres *C. Malmström* paziņojumus pasākumā, kas 2015. gada 13. oktobrī tika rīkots Tunisā sakarā ar sarunu sākšanos par visaptverošu un padziļinātu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Tunisiju,
- ņemot vērā 2015. gada 9. oktobra lēmumu 2015. gada Nobela Miera prēmiju piešķirt Tunisijas nacionālā dialoga kvartetam, kas pārstāv Tunisijas pilsonisko sabiedrību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumus par Tunisiju¹,
- ņemot vērā ES un Tunisijas Asociācijas padomes 2015. gada 17. marta Ieteikumu Nr. 1/2005 par ES un Tunisijas rīcības plāna (2013.–2017. gadam) īstenošanu, ar ko īsteno privileģētu partnerību Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Lēmumu 534/2014/ES par makrofinansiālo palīdzību Tunisijas Republikai³ un ņemot vērā, ka 2015. gada 26. aprīlī bija nodrošināts, lai būtu pieejama pirmā palīdzības daļa,
- ņemot vērā pētniecības un konsultāciju pakalpojumu uzņēmuma „Ecorys” veikto analītisko pētījumu par tirdzniecības ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību⁴, kas tiek izmantots sarunās par padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Tunisiju,
- ņemot vērā Mančestras Universitātes Attīstības politikas un pārvaldības institūta Ietekmes novērtējuma izpētes centra sagatavoto novērtējumu par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību, galīgo ziņojumu par minēto novērtējumu⁵ un 2007. gada septembrī sagatavoto sabiedriskās apspriešanas projektu,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumus starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju, no otras puses⁶,

¹ Eiropas Savienības Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumi par Tunisiju (11076/15 RELEX 626).

² OV L 151, 18.6.2015., 25. lpp.

³ OV L 151, 21.5.2014., 9. lpp.

⁴ <http://www.trade-sia.com/tunisia/the-study/?lang=fr>.

⁵ <http://www.sia-trade.org/emfta>.

⁶ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 18. novembra kopīgo paziņojumu par kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu;
 - ņemot vērā savas iepriekšējās rezolūcijas par Savienību Vidusjūrai un par dienvidu kaimiņreģionu, jo īpaši 2012. gada 10. maija rezolūciju „Tirdzniecība pārmaiņu veicināšanai — ES tirdzniecības un ieguldījumu stratēģija Vidusjūras dienvidu reģionam pēc arābu valstu atmodas revolūcijām”¹,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3., 207. un 218. pantu,
- A. tā kā Eiropa un Tunisija jau izsenis ir cieši saistītas un tā kā Eiropas Savienība ir Tunisijas galvenā tirdzniecības partnere, savukārt Tunisija ir ES tirdzniecības partneru saraksta 34. vietā;
 - B. tā kā pirmo nolīgumu par sadarbību tirdzniecības jomā abas puses noslēdza 1969. gadā un tā kā Tunisija bija pirmā Vidusjūras dienvidu reģiona valsts, kas 1995. gadā parakstīja asociācijas nolīgumu ar Eiropas Savienību;
 - C. tā kā, pamatojoties uz ES dalībvalstu 2011. gada 14. decembrī vienbalsīgi pieņemto pilnvarojumu, Eiropas Savienība 2015. gada 13. oktobrī sāka sarunas ar Tunisiju par vērienīgu brīvās tirdzniecības nolīgumu un tā kā 2015. gada 19.–22. oktobrī notika pirmais šo sarunu posms;
 - D. tā kā Eiropas Savienības un Tunisijas sagatavošanās apspriedes par visaptverošu un padziļinātu brīvās tirdzniecības nolīgumu ilga četrus gadus un tā kā Tunisija ir izveidojusi valsts komisiju savu prioritāšu noteikšanai;
 - E. tā kā, padziļinot Eiropas Savienības un Tunisijas attiecības tirdzniecības jomā ar vērienīgas tirdzniecības partnerības izveidi, ir jāpaver iespējas Tunisijas un Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmei un tuvināšanai; tā kā šādai partnerībai ir jāveicina politiskā un demokrātiskā stabilizācija Tunisijā;
 - F. tā kā tirdzniecības partnerība ir daļa no plašāka Eiropas Savienības un Tunisijas kaimiņattiecību konteksta, ko nosaka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu 1995. gada asociācijas nolīgums, kurā paredzēta brīvās tirdzniecības zonas izveide un iekļauti lauksaimniecībai un pakalpojumiem piemērojami noteikumi; tā kā ES un Tunisijas Asociācijas padome 2015. gada 17. martā pieņēma jaunu rīcības plānu, ar ko īsteno privilēģēto partnerību, lai panāktu lielāku ekonomisko integrāciju; tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanas rezultātā ir jāveicina ES un Tunisijai kopīgas vērtības un intereses, solidāra sociālekonomiskā attīstība un darbvietu radīšana jauniešiem, tā panākot ekonomikas stabilizāciju;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0201.

- G. tā kā Tunisija, kurā aizsākās process, kas pazīstams kā Arābu pavasaris, ir vienīgā Tuvo un Vidējo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģiona valsts, kas īstenojusi demokrātiskās un politiskās pārejas procesu, un tādēļ tā ir piemērs visam reģionam;
- H. tā kā politiskā stabilitāte un ekonomikas attīstība ir savstarpēji saistīti procesi un tā kā šim tirdzniecības nolīgumam būtu jānodrošina reālas izredzes Tunisijas un Eiropas ekonomikai;
- I. tā kā līdztekus šīm sarunām Eiropas Savienībai būtu jāsniedz Tunisijai palīdzība arī turpmāk un vēl intensīvāk un tā kā ES būtu jāsniedz šai valstij pienācīgs un piemērots finansiālais un tehniskais atbalsts gan sarunu laikā, gan arī vēlāk attiecībā uz nolīguma noteikumu īstenošanu, tā veidojot reālu partnerību, kurā tiek ņemtas vērā abos Vidusjūras krastos dzīvojošo intereses;
- J. tā kā Tunisija un Eiropas Savienība abas ir ieinteresētas veicināt un panākt ciešāku dienvidu–dienvidu reģionālās integrācijas procesu starp Tunisiju un tās kaimiņvalstīm, šajā nolūkā jo īpaši izmantojot Agadiras nolīgumu; tā kā šie centieni būtu jāveicina arī ES un Tunisijas sarunām par brīvās tirdzniecības nolīgumu;
- K. tā kā Tunisijas pāreja uz demokrātiju ir piemērs pārējām reģiona valstīm; tā kā 2014. gada 26. janvārī Nacionālā konstitucionālā asambleja pieņēma jauno Tunisijas Konstitūciju; tā kā jaunā konstitūcija ir izcila attiecībā uz tiesību un brīvību aizsardzību; tā kā 2014. gada 21. decembrī brīvās, plurālistiskās un pārredzamās vēlēšanās par Tunisijas Republikas prezidentu tika ievēlēts *Beji Caid Essebsi*;
- L. tā kā Tunisijas pāreja uz demokrātiju ļoti svarīga ir Tunisijas pilsoniskās sabiedrības aktivitāte un izglītības līmenis; tā kā arī turpmāk ir jānodrošina cieša Tunisijas pilsoniskās sabiedrības līdzdalība politisko diskusiju procesā, tostarp saistībā ar pašlaik notiekošajām sarunām;
- M. tā kā Nobela Miera prēmijas piešķiršana Tunisijas nacionālā dialoga kvartetam ir atzinība par veikumu demokrātijas nostiprināšanas jomā un pamudinājums šo darbu turpināt; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi noslēgt nevainojamu nolīgumu, lai kliedētu pilsoniskās sabiedrības paustās bažas,

Tunisijas ekonomiskā, politiskā un sociālā situācija

1. asi nosoda terora aktus, kas Tunisijā notikuši pēdējo mēnešu laikā un prasījuši ļoti daudz upuru; uzskata, ka Tunisijā ir ļoti lieli terorisma draudi, un atgādina, ka 2015. gada 24. novembra uzbrukums prezidenta apsardzes dienesta autobusam, kā arī terora akti, kas notika 2015. gada 26. jūnijā Sūsā un pirms tam 18. martā Bardo muzejā, graužoši ietekmēja tūrisma nozares plānus 2015. gada vasarā, ņemot vērā to, ka tūrisma un ar to saistīto nozaru īpatsvars ir 15 % no valsts nacionālā kopprodukta (NKP); pilnībā solidarizējas ar Tunisiju un atkārtoti pauž atbalstu Tunisijas iestāžu centieniem apkarot terorismu, nodrošinot cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu;
2. norāda, ka Tunisijas ekonomika piedzīvo nopietnas grūtības, ka IKP pieaugums 2014. gadā bija 2,3 %, ka bezdarba līmenis 2015. gadā ir sasniedzis 15 % no ekonomiski aktīvajiem iedzīvotājiem, ka 28,6 % no augstāko izglītību ieguvušajiem

iedzīvotājiem ir bez darba un ka aizvien vairāk palielinās Tunisijas jauniešu bezdarba līmenis;

3. norāda, ka Eiropas Savienībā un Tunisijā neapšaubāmi ir ļoti atšķirīga demogrāfiskā un ekonomiskā situācija un ka tādēļ ir pamats sarunās izmantot asimetrisku un pakāpenisku pieeju;
4. atgādina, ka Tunisijā ir nopietnas reģionālas atšķirības starp galvaspilsētu Tunisu un pārējiem valsts reģioniem un ļoti lielā mērā atšķiras piekrastes un valsts centrālās daļas reģionu attīstības līmenis, jo īpaši bezdarba ziņā un attiecībā uz veselības aprūpes un izglītības pieejamību, un ka klimata pārmaiņu ietekmē šīs atšķirības var vēl vairāk palielināties;
5. atgādina, ka stāvoklis darba tirgū dažādās nozarēs, kas iekļautas tirdzniecības nolīgumā, Tunisijā ir atšķirīgs un ka tad, ja atšķirības netiks novērstas, varētu veidoties pārmērīga nodarbinātība lauksaimniecībā, turpretim citas Tunisijas ekonomikas dažādošanai svarīgas nozares (piemēram, rūpniecība un derīgo izrakteņu ieguve), iespējams, iznīktu;
6. norāda, ka Tunisijas demokrātiskās pārejas process ir veiksmīgākais reģionā un ka Tunisija ir izvēlējusies Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm neraksturīgu politisko modeli un ekonomiskās attīstības ceļu, un prasa, lai Eiropas Komisija to pilnībā ņemtu vērā sarunu procesā; uzskata, ka ES ir jādara viss iespējamais, lai atbalstītu Tunisijas demokrātisko pāreju uz stabilu plurālisma sabiedrību;
7. norāda, ka Tunisiju apgrūtina ļoti nestabila reģionālā situācija, jo īpaši attiecībās ar divām kaimiņvalstīm — konflikts ar Lībiju un vardarbība, kas ik pa laikam uzliesmo Alžīrijā;
8. norāda, ka Tunisija ir uzņēmusi vairāk nekā 1,8 miljonus Lībijas bēgļu un ka tie ir 16 % no Tunisijas kopējā iedzīvotāju skaita;

Nosacījumi veiksmīgam ES un Tunisijas brīvās tirdzniecības nolīgumam

9. atzinīgi vērtē sarunas par brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Savienību un Tunisiju, kuras sākās 2015. gada rudenī, pamatojoties uz pilnvarojumu, ko Padome pieņēma 2011. gadā pēc Arābu pavasara notikumiem; norāda, ka Tunisija kopš 2011. gada ir nostiprinājusi demokrātiskās pārejas procesu, 2014. gada 26. janvārī pasludinot savu jaunu Konstitūciju un attiecīgi 2014. gada 26. oktobrī un 23. novembrī sarīkojot parlamenta un prezidenta vēlēšanas;
10. uzskata, ka šis nolīgums neattiecas tikai un vienīgi uz tirdzniecību un ka ar to ir obligāti jācenšas veicināt Tunisijas stabilitāti, nostiprināt valstī demokrātiju un atdzīvināt ekonomiku, tā vienlaikus labvēlīgi ietekmējot arī patēriņa cenas un nodarbinātību, gan kvalificētu, gan nekvalificētu darba ņēmēju atalgojumu un samazinot nevienlīdzību; prasa, lai pirms nolīguma slēgšanas tas satura ziņā būtu atbilstošs šo būtiski svarīgo problēmu risināšanai;
11. mudina sarunu dalībniekus noslēgt pakāpenisku un asimetrisku nolīgumu, ņemot vērā to, cik ļoti lielā mērā atšķiras abu pušu ekonomiskais stāvoklis, un mudina tos sarunās būt elastīgiem, atsaucīgiem un radošiem, rīkoties pārredzami un spēt pielāgoties, paturot

prātā, ka šī abpusēji izdevīgā nolīguma mērķis ir sniegt labumu gan Tunisijas, gan Eiropas ekonomikai un sabiedrībai, neapšaubāmi rēķinoties ar katras puses konkrēto situāciju, sensitīvajiem faktoriem, vietējiem kultūras un sociālekonomiskajiem apstākļiem un vienlaikus nepieļaujot, ka reģiona līmenī tiek izkropļota Tunisijas tirdzniecība ar citām attiecīgā reģiona valstīm;

12. atzinīgi vērtē Tunisijas valdības izklāstīto ekonomikas reformu piecgades plānu (2015.–2020. gadam), ar ko iecerēts samazināt valstī bezdarba līmeni un reģionālās atšķirības un dažādot tautsaimniecības struktūru; uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgumam būtu jāsasaskan ar šā plāna mērķiem;
13. atgādina, ka Tunisijai tās ir pirmās šāda mēroga tirdzniecības sarunas un ka tādēļ ir svarīgi, lai Tunisijas ekonomikas nozares tiktu atvērtas pakāpeniski, samērīgi un asimetriski un lai attiecībā uz jutīgām nozarēm būtu paredzēti pārejas periodi, pilnībā izslēdzot no sarunām atsevišķus produktus, ar kuriem saistītos aspektus puses uzskata par sensitīviem;
14. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Tunisija no Eiropas Savienības saņemtu ievērojamu finansiālo un tehnisko atbalstu un palīdzību tirdzniecības sarunu procesā, jo tas ļautu Tunisijai pienācīgi īstenot brīvās tirdzniecības nolīguma dažādos noteikumus; finansiālo atbalstu pieprasa sniegt pārredzami un nodrošinot, lai tas būtu izdevīgs tieši atbalsta saņēmējiem;
15. pauž atzinību Eiropas Investīciju bankai par sniegto atbalstu daudziem Tunisijā īstenotiem projektiem; uzsver, ka šis atbalsts palīdz dažādot Tunisijas tautsaimniecību, kā arī radīt jaunas darbvietas, jo īpaši jauniešiem;
16. atzinīgi vērtē to, ka Tunisiju Eiropas Savienība ir noteikusi par vienu no kaimiņattiecību politikas prioritārajām valstīm Vidusjūras dienvidu reģionā un piešķirusi Tunisijai aizdevumu, sniedzot makrofinansiālu palīdzību EUR 300 miljonu apmērā ekonomikas reformu īstenošanai;
17. tomēr aicina Eiropas Savienību, tās dalībvalstis, EIB un ERAB arī turpmāk rīkoties Tunisijas iedzīvotāju interesēs un optimizēt savas atbalsta un palīdzības programmas, šajā nolūkā cita starpā arī ieviešot ārkārtas autonomus tirdzniecības pasākumus un pieļaujot iespēju pārskatīt aizdevumus gadījumā, ja veidojas nelīdzsvarota maksājumu bilance, un tā palīdzēt Tunisijai nostiprināt savu demokrātijas procesu; atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir izveidojušas tā dēvētās partnerības Tunisijas pārdzimšanai; aicina Eiropas Savienību turpināt īstenot programmu, kuras mērķis ir mazināt reģionālo nevienlīdzību attiecībā uz veselības aprūpes pamatpakalpojumu pieejamību;
18. aicina Eiropas Savienību ņemt vērā Tunisijas īpašo situāciju šajās sarunās, jo īpaši ņemot vērā vēl nestabilo demokrātiskās pārejas procesu un Eiropas Savienības un Tunisijas atšķirīgo ekonomiskās attīstības līmeni un vienmēr paturot prātā, ka labākie ir tie risinājumi, kuri ir abu pušu interesēs;
19. prasa Komisijai raudzīties, lai šīs sarunas uzreiz sniegtu konkrētus ieguvumus Eiropas Savienības un Tunisijas svarīgākajās ekonomikas nozarēs, kā arī sniegtu konkrētu labumu visiem iesaistītajiem dalībniekiem, jo īpaši MVU un mikrouzņēmumiem;

20. uzsver to, ka šim nolīgumam jāpalīdz attīstīt un dažādot Tunisijas ekonomiku, kura patlaban pārsvarā balstās uz lauksaimniecību, un samazināt reģionālās atšķirības, kā arī tam jāsniedz konkrēts labums visiem Tunisijas un Eiropas iedzīvotājiem;
21. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija ir uzsākusi nozīmīgas sociālās un ekonomiskās reformas; tādēļ uzstāj, lai šīs reformas turpinātos, tostarp arī sarunu laikā, lai valsts varētu pilnībā izmantot nolīguma sniegtās iespējas;
22. uzskata, ka ar šo nolīgumu būtu jāpanāk lielāka Eiropas Savienības un Tunisijas ekonomiskā sadarbība, kas jau tagad ir diezgan veiksmīga, pateicoties asociācijas nolīgumā paredzēto muitas nodokļu atcelšanai rūpniecības precēm; ierosina jaunu nosaukumu — "Eiropas Savienības un Tunisijas ekonomiskā partnerība";
23. ļoti aktīvi mudina Komisiju un Tunisijas valdību nodrošināt skaidru un precīzu procesu, lai visā sarunu gaitā iesaistītu arī Tunisijas un Eiropas pilsonisko sabiedrību, un būt inovatīviem; šajā kontekstā atzinīgi vērtē Tunisijas pilsoniskās sabiedrības lomu pirmajā sarunu kārtā un prasa, lai apspriedes būtu atklātas, pārredzamas un vairāk uzmanības tiktu pievērsts Tunisijas pilsoniskās sabiedrības daudzveidībai, balstoties uz paraugpraksēm, kas izstrādātas līdzīgu sarunu gaitā;
24. šajā sakarā atzinīgi vērtē Tirdzniecības un amatniecības ministrijas izveidoto tīmekļa vietni sabiedrības informēšanai par visaptverošo un padziļināto brīvās tirdzniecības nolīgumu un sarunu dalībnieku vēlmi galīgo tekstu publicēt trijās valodu versijās; uzskata, ka Tunisijas pilsonisko sabiedrību varētu iesaistīt sarunās arī caur ietekmes novērtējuma uzraudzības komiteju;
25. nekavējoties prasa Padomei publiskot sarunu mandātu, ko dalībvalstis vienprātīgi pieņēma 2011. gada 14. decembrī;
26. pauž vēlmi, lai visā sarunu laikā tiktu īstenots regulārs dialogs starp Tunisijas un Eiropas Savienības parlamentu; šajā kontekstā atzinīgi vērtē ES un Tunisijas Apvienotās parlamentārās komitejas izveidi, jo tā ļaus Eiropas un Tunisijas parlamentam rīkot regulāras sanāksmes un patiešām uzraudzīt sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu;
27. pauž vēlmi, lai šis dialogs ļautu labāk apzināt abu pušu cerības un bažas un tādējādi pilnveidot nolīguma noteikumus;
28. atgādina, ka Savienība Vidusjūrai atbalsta konkrētu projektu izstrādi šajā reģionā un līdz ar to var sniegt specifiskas zināšanas nolīguma sarunu laikā;
29. prasa, lai abas puses veiktu ietekmes novērtējumus un stingrus un pārredzamus nozaru novērtējumus, tostarp Eiropas Parlamenta novērtējumu ar Tunisijas ekspertu piedalīšanos, par nolīguma ietekmi uz dažādām jomām, jo īpaši pakalpojumiem, publisko iepirkumu, MVO konkurētspēju, nodarbinātību, lauksaimniecību, vidi un visām citām prioritārām nozarēm; norāda, ka Tunisija jau no paša sākuma ir vēlējusies iesaistīt savus ekspertus, lai pašā Tunisijā nodrošinātu ietekmes novērtējuma datu ticamību;

30. prasa, lai šos ietekmes un nozaru novērtējumus finansētu Eiropas Savienība un lai pēc vairāku Tunisijas pilsoniskās sabiedrības organizāciju lūguma pirms tam tiktu veikts 1995. gadā noslēgtā asociācijas nolīguma sociālekonomiskās ietekmes *ex post* novērtējums;
31. mudina Komisiju pēc iespējas ātrāk noteikt, vai nolīgums būs dalītā vai ekskluzīvā kompetencē, un tai prasa jau no paša sākuma diskusijās iesaistīt dalībvalstu parlamentus;
32. uzsver, ka vides apstākļi Vidusjūras baseinā, jo īpaši ūdens resursu nepietiekamība, kas kaitē lauksaimniecības darbībām, būtu jāņem vērā sarunās un jāveicina ilgtspējīgs ekonomikas modelis vides un dabas resursu pārvaldības jomā;
33. uzsver, ka tirdzniecības sarunas ar Tunisiju ir daļa no plašākām ES un Vidusjūras reģiona tirdzniecības attiecībām; prasa drīzumā rīkot kopš 2013. gada uz nenoteiktu laiku atlikto 10. Savienības Vidusjūrai tirdzniecības ministru konferenci, kurā pārskatītu reģiona tirdzniecības problēmas un darba prioritātes nākamajiem gadiem;

Nozaru pieejas izmantošana sarunās

34. prasa nolīgumā pienācīgu nozīmi atvēlēt pakalpojumu nozarei, kurai Tunisijas ekonomikā ir ievērojams izaugsmes potenciāls un kurai vajadzētu piesaistīt stratēģiskas investīcijas; uzskata, ka, tā kā Tunisijai tās ir pirmās šāda mēroga tirdzniecības sarunas, nodaļā par pakalpojumiem vajadzētu iekļaut tikai tos sektorus, kuros puses vēlas uzņemt saistības attiecībā uz piekļuvi tirgum vai valsts režīmu;
35. atgādina, ka publiskais sektors Tunisijai ir ļoti svarīgs un ka tajā tiek nodarbināta lielākā daļa Tunisijas kvalificēto darba ņēmēju;
36. atgādina, ka Tunisijā ir daudz ļoti dinamisku jaunizveidotu uzņēmumu, mikrouzņēmumu un MVU augsto tehnoloģiju jomā, un prasa, lai nolīgumā tiktu veicinātas to attīstības un internacionalizācijas spējas; pieņem zināšanai Tunisijas puses lūgumu iekļaut nolīgumā vērienīgus un līdzsvarotus noteikumus par e-komerciju;
37. aicina abas puses veicināt — arī ar kopīgām iniciatīvām — augstāku nodarbinātības līmeni, kas ir būtisks Tunisijas ekonomikas atveseļošanas un politiskās stabilitātes priekšnosacījums;
38. uzskata, ka šim nolīgumam būtu jāsniedz labums Tunisijas mazajiem ražotājiem un uzņēmējiem, kas ir neaizstājama Tunisijas ekonomikas sastāvdaļa; mudina izveidot regulāru dialogu starp uzņēmējiem, arodasociācijām un mācību organizācijām, kas jo īpaši ļaus veicināt labu praksi un labāk saprast katra dalībnieka problēmas un vēlmes;
39. uzskata, ka sarunās par konkurences nodaļu būtu svarīgi rīkoties piesardzīgi, pakāpeniski un elastīgi, ņemot vērā Tunisijas ekonomikas attīstībai paredzētā valsts atbalsta stratēģisko raksturu;
40. atgādina par to, cik svarīgi ir izveidot divpusējās tirdzniecības palātas, kas būtu pastāvīgi forumi, kuros dažādi dalībnieki varētu savā starpā veidot partnerības un attīstīt ekonomiskās un tirdzniecības darbības;

41. prasa Komisijai veicināt piešķiršanas atvieglojumus attiecībā uz īstermiņa vīzām, lai būtu iespējams veikt „*Mode IV*” tipa pakalpojumus, kam ir nepieciešama personu pārvietošanās uz ierobežotu laiku un uz precīziem nosacījumiem, kas izklāstīti konkrētajos līgumos un vietējos tiesību aktos; uzsver, ka nolīguma noteikumiem nebūtu jāliedz ES un tās dalībvalstīm piemērot savus noteikumus, lai reglamentētu fizisku personu ieceļošanu vai pagaidu uzturēšanos to teritorijā, tostarp pasākumus, kas ir jāveic, lai nodrošinātu fizisku personu organizētu pārvietošanos pāri robežām, cita starpā, piemēram, ieceļošanas atļaujas nosacījumus;
42. pauž cerību, ka šis nolīgums palīdzēs Tunisijā pastāvīgi nodrošināt labvēlīgus apstākļus, kas stimulētu ilgtermiņa investīcijas svarīgākajās, dinamiskākajās un augstas pievienotās vērtības ekonomikas nozarēs, piemēram, tūrismā, enerģētikā, tostarp atjaunojamās enerģijas jomā, augsto tehnoloģiju pakalpojumos, digitālajā ekonomikā un datu apmaiņas jomā; aicina Komisiju iekļaut nodaļu par investīcijām, lai atvieglotu ārvalstu tiešo investīciju plūsmu starp Eiropas Savienību un Tunisiju un paātrinātu Eiropas un Vidusjūras reģiona investīciju un tirdzniecības veicināšanas mehānisma ieviešanu, kas ļaus apkopot vajadzīgo informāciju un datus, nostiprinās tirdzniecības partnerības un būs izdevīgs jo īpaši Tunisijai;
43. uzskata, ka nolīgumā būtu jāietver noteikumi par publisko iepirkumu, vienlaikus piesardzīgi apspriežot jautājumu par tirgus atvērību gan no ES, gan Tunisijas puses un ņemot vērā Tunisijas ekonomikas struktūru un īpašos apstākļus;
44. uzskata, ka Eiropas Savienība un Tunisija būs tikai ieguvējas attiecībā uz labāku savstarpēju piekļuvi lauksaimniecības tirgiem un ka nolīgumam būtu jāveicina muitas tarifu samazinājums, jālikvidē ar tarifiem nesaistītie tirdzniecības šķēršļi un jāuzlabo eksporta procedūras;
45. norāda, ka Tunisija liek uzsvāru uz bioloģiskās lauksaimniecības attīstību un ka līdz ar šo nolīgumu jāparādās iespējai ar šiem produktiem piekļūt jauniem tirgiem;
46. vēlas, lai sarunas neradītu negatīvu ietekmi ne uz vienas no abu pušu ekonomikām; prasa Eiropas Savienībai un Tunisijai ņemt vērā to, ka abos Vidusjūras krastos ir vairāki sensitīvi lauksaimniecības sektori un ka sarunu procesā būtu jāizstrādā visaptverošs šādu sektoru saraksts ar pārejas periodiem un pienācīgām kvotām, un vajadzības gadījumā jāparedz to izslēgšana no sarunām;
47. mudina Komisiju apspriest stingru un augstas kvalitātes normu pieņemšanu sanitārajā un fitosanitārajā jomā un to, kā Tunisijā atrisināt joprojām aktuālās problēmas saistībā ar veterināriju un gaļas, augļu un dārzeņu kontroli; aicina Komisiju paredzēt īpašu tehnisko palīdzību, lai palīdzētu Tunisijas ražotājiem ievērot Eiropas Savienības salīdzinoši stingrākos sanitāros un fitosanitāros standartus;
48. uzskata, ka šim nolīgumam vajadzētu palīdzēt noteikt augstas kvalitātes standartus attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši sociālo standartu jomā;
49. pauž cerību, ka Tunisijas valdība un Eiropas iestādes izstrādās atbilstošus noteikumus, lai skaidri definētu Tunisijas produktu izcelsmi, vietu, no kuras tos ieved, un izsekojamību un nodrošinātu labāku pārredzamību ražotājiem, starpniekiem un patērētājiem;

50. vēlas, lai šajā nolīgumā tiktu iekļauta vērienīga sadaļa par intelektuālā īpašuma jomu, tostarp ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu atzīšanu un lielāku aizsardzību, garantējot Eiropas Savienības un Tunisijas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu pilnīgu atzīšanu, attiecīgo produktu izsekojamību un ražotāju zinātības aizsardzību;
51. aicina Komisiju jo īpaši šajā nolīgumā ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību piemērot arī nelauksaimnieciskajiem ražojumiem, ja tos atzīst arī Tunisija;
52. pauž cerību, ka šis nolīgums palīdzēs Tunisijas ražošanas nozarei modernizēties un vairot zināšanas, lai tā varētu aptvert plašākus ražojumu piegādes ķēžu posmus un tādējādi izmantot augstāka līmeņa prasmes un uz vietas nodarbināt kvalificētāku darbaspēku;
53. mudina Komisiju nolīgumā iekļaut vērienīgu sadaļu par enerģētiku un izejvielām, kas ļautu īstenot plašākus pētījumus un ciešāku sadarbību elektrības, gāzes, vēja un saules enerģijas, kā arī citu atjaunojamo energoresursu jomā;
54. vēlas, lai saistībā ar šo nolīgumu tiktu veicināta zinātniskā sadarbība starp Eiropas un Tunisijas universitātēm, pētniecības centriem un izglītības institūtiem attiecībā uz jauno tehnoloģiju pētniecību, inovāciju un izstrādi un, plašāk, uz kultūru un izglītību un lai šīs iniciatīvas varētu palīdzēt atbalstīt Tunisijas darba tirgu;
55. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija ir iekļauta Eiropas pētniecības un inovācijas pamatprogrammā “Apvārsnis 2020”, un mudina Komisiju un Tunisijas valdību nolīgumā iekļaut vērienīgu sadaļu par ilgtspējīgu attīstību, kas veicinās augstus sociālos un nodarbinātības standartus atbilstīgi Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvenciju noteikumiem un šīs jomas daudzpusējos nolīgumos paredzētajiem vides standartiem;
56. atgādina, ka Tunisija ir ratificējusi visas SDO konvencijas, bet neatkarīga kontroles iestāde ir norādījusi, ka tai būtu jāpastiprina centieni augstu nodarbinātības standartu veicināšanā; pauž cerību, ka visaptverošs un padziļināts brīvās tirdzniecības nolīgums palīdzēs Tunisijai izstrādāt vairāk aizsargājošus sociālos un nodarbinātības standartus, jo īpaši attiecībā uz arodbiedrību tiesībām; sagaida, ka attiecībā uz Tunisijas demokrātisko pāreju un terorisma draudu risināšanu visaptverošais un padziļinātais brīvās tirdzniecības nolīgums mudinās nostiprināt tās tiesiskumu un pamatbrīvības, jo īpaši biedrošanās brīvību, vārda brīvību un informācijas brīvību;
57. aicina Komisiju nolīguma tekstā iekļaut cilvēktiesību klauzulu, saskaņā ar kuru ES var vienpusēji pārtraukt nolīguma piemērošanu, ja otra līgumslēdzēja puse cilvēktiesības ir pārkāpusi;
58. prasa pusēm apsvērt iespēju iekļaut klauzulu par labu nodokļu pārvaldību, pamatojoties uz Eiropas Komisijas Labas nodokļu pārvaldības platformas darbu, lai izvairītos no nodokļu dubultās neuzlikšanas situācijām;
59. atzinīgi vērtē abu pušu vēlmi padziļināt 2014. gada 3. martā izveidoto mobilitātes partnerību un vēlas, lai tiktu noslēgti nolīgumi attiecībā uz vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanu;

60. ja vienu vai vairākas nolīgumā ietvertās komercdarbības nozares skar faktiski vai potenciāls kaitējums, aicina Eiropas iestādes noteikt piemērotus kompensācijas pasākumus;
61. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.